

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการปฏิบัติปลูกถั่วฝักยาวไร้ค้าง มข.25 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยนำรูปแบบการสอนฝึกทักษะที่เน้นกระบวนการกลุ่ม ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 การอภิปรายผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการนำผลการทดลองไปวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

4.1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มของกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มของกลุ่มตัวอย่าง มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังเสนอไว้ในตารางที่ 4 ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	ค่าสถิติของคะแนน				
	n	$\bar{X}$	S.D	t-value	P-Value
คะแนนทดสอบหลังเรียน	24	34.29	2.42	4.63*	.0032

* $P < .05$ ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม = 32.00

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 34.29 สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ซึ่งเท่ากับ 32.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4.1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการปฏิบัติเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ของกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการปฏิบัติปลูกถั่วฝักยาวไร้ค้าง มข.25 กับเกณฑ์ ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้นำเสนอไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการปฏิบัติปลูกถั่วฝักยาวไร้ค้าง มข.25 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	ค่าสถิติของคะแนน				
	n	$\bar{X}$	S.D	t-value	P-Value
คะแนนทดสอบหลังเรียน	24	192.16	3.32	23.87*	.0028

* $p < .05$ ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม = 176.00

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการปฏิบัติปลูกถั่วฝักยาวไร้ค้าง มข.25 ของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 192.16 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ซึ่งเท่ากับ 176.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4.1.3 คะแนนทักษะการปฏิบัติปลูกถั่วฝักยาวไร้ค้าง มข.25 แต่ละแผนการสอนของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย ได้ทำการบันทึกคะแนนทักษะการปฏิบัติงาน จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนโดยใช้แบบวัดทักษะการปฏิบัติงาน แล้วหาค่าเฉลี่ยของคะแนน ซึ่งคะแนนทักษะการปฏิบัติได้แสดงไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดทักษะการปฏิบัติงาน แต่ละแผนการสอน ของกลุ่มตัวอย่าง

ทักษะการปฏิบัติงาน ตามแผนการสอนเรื่อง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการปฏิบัติ					
	n	$\bar{x}$	S.D.	Min	Max	คะแนนเต็ม
1. ลักษณะของถั่วฝักยาวและพื้นที่ปลูก	24	17.04	1.21	15.00	19.00	20
2. การเตรียมแปลงปลูก	24	17.37	1.15	15.00	19.00	20
3. การปลูกถั่วฝักยาวไร่ค้ำ มข.25	24	17.04	1.25	15.50	19.50	20
4. การดูแลรักษาต้นถั่วฝักยาว	24	17.72	1.04	15.50	20.00	20
5. การกำจัดวัชพืชและการพรวนดิน	24	17.45	1.03	15.50	19.00	20
6. การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช	24	17.43	0.99	15.00	19.00	20
7. การเก็บเกี่ยวผลผลิต	24	17.79	1.11	15.50	20.00	20
8. การบันทึกผลการเก็บเกี่ยว	24	17.85	0.86	16.50	19.50	20
9. การตรวจสอบคุณภาพถั่วฝักยาว	24	17.87	1.09	15.50	19.50	20
10. การใช้ประโยชน์จากต้นถั่วฝักยาว	24	17.18	1.13	15.00	19.50	20
11. การสรุปผลการปฏิบัติงาน	24	17.39	0.97	16.00	19.50	20

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า คะแนนทักษะจากการวัดทักษะการปฏิบัติงานนักเรียนในเรื่องการปลูกถั่วฝักยาวไร่ค้ำ มข.25 ซึ่งได้จากการหาค่าเฉลี่ยของคะแนน พบว่ามีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ในระดับสูงเกินเกณฑ์ 17.00 เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเต็มและผู้ปฏิบัติงานมีทักษะการปฏิบัติงานอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน จะเห็นได้จากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งมีค่าต่ำ

4.1.4 คะแนนแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนแต่ละแผนการสอน

ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกคะแนนแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนของแต่ละแผนการสอนของนักเรียน เพื่อเป็นการวัดและประเมินผล และตรวจสอบความเป็นไปในเนื้อหาบทเรียนนั้น ๆ ของนักเรียน ซึ่งคะแนนแบบฝึกหัดได้แสดงไว้นิตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนแต่ละแผนการสอน

แผนการสอนเรื่อง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน					
	n	$\bar{x}$	S.D.	Min	Max	คะแนนเต็ม
1. ลักษณะของถั่วฝักยาวและพื้นที่ปลูก	24	6.12	1.56	4.0	9.0	10
2. การเตรียมแปลงปลูก	24	7.50	1.10	6.0	10.0	10
3. การปลูกถั่วฝักยาวไร่ค้ำ มข.25	24	7.41	1.21	5.0	10.0	10
4. การดูแลรักษาต้นถั่วฝักยาว	24	7.45	1.10	5.0	9.0	10
5. การกำจัดพืชและการพรวนดิน	24	6.66	1.34	4.0	9.0	10
6. การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช	24	7.45	1.10	5.0	9.0	10
7. การเก็บเกี่ยวผลผลิต	24	7.50	1.02	6.0	9.0	10
8. การบันทึกผลการเก็บเกี่ยว	24	7.37	1.13	6.0	9.0	10
9. การตรวจสอบคุณภาพถั่วฝักยาว	24	7.29	1.12	6.0	9.0	10
10. การใช้ประโยชน์จากต้นถั่วฝักยาว	24	6.95	1.12	5.0	9.0	10
11. การสรุปผลการปฏิบัติงาน	24	6.66	0.91	5.0	8.0	10

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนของแต่ละแผนการสอนอยู่ในระดับค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับคะแนนเต็ม และระดับคะแนนของนักเรียนไม่แตกต่างกันมาก จะเห็นได้จากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งมีค่าต่ำทุกแบบฝึกหัด

4.1.5 การใช้สารเคมีและสารจากธรรมชาติ

ในระหว่างการศึกษาปฏิบัติงานปลูกถั่วฝักยาวไว้ค้าง มข.25 ของนักเรียนได้มีการใช้สารเคมีและสารจากธรรมชาติเพื่อเพิ่มผลผลิต ป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการบันทึกชนิดและปริมาณของสารที่ใช้ดังในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ปริมาณและชนิดของการใช้สารเคมีและสารจากธรรมชาติ

ครั้งที่	อายุ ของ ถั่ว/ วัน	สารเคมี			สารจากธรรมชาติ		
		ชนิด	อัตราการใช้	ปริมาณรวม	ชนิด	อัตราการใช้	ปริมาณรวม
1.	-	ปูนขาว	200กก./ไร่	100 กก.	-	-	-
2.	-	ปุ๋ย 16-16-8	2กก./แปลง	12 กก.	ปุ๋ยคอก	25กก./แปลง	150 กก.
3.	-	ยา Fu-radan	0.25.กก/แปลง	1.5 กก.	-	-	-
4.	20	ยา Fo-ridon	2 ช้อนชา/แปลง	120 c.c.	-	-	-
5.	30	-	-	-	ยาฉุน	0.5กก./แปลง	3 กก.
6.	45	สาร Ro-nacone	4 ช้อนชา/แปลง	240 c.c.	-	-	-

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า สารเคมีที่ใช้ในปริมาณมากที่สุดคือปูนขาว ใช้รวมทั้งหมด 50 กิโลกรัม ส่วนสารจากธรรมชาติที่ใช้มากที่สุดคือ บัวคอกใช้ปริมาณรวม 150 กิโลกรัม

4.1.6 การตรวจสอบคุณภาพของผักถั่วและปริมาณผลผลิต

ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกการตรวจสอบคุณภาพลักษณะของผักถั่วและผลผลิตรวมในการเก็บแต่ละครั้ง ซึ่งได้แสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ข้อมูลการตรวจสอบคุณภาพของผักถั่วและปริมาณผลผลิต

ครั้งที่	เส้นผ่าศูนย์กลางเฉลี่ยของผัก (เซนติเมตร)	ความยาว เฉลี่ยของผัก (เซนติเมตร)	ปริมาณน้ำหนักผลผลิต (กิโลกรัม)
1.	1.30	43.78	42.50
2.	1.47	44.49	41.00
3.	1.45	45.01	52.50
4.	1.39	40.29	39.00
5.	1.41	41.11	36.00
6.	1.42	43.27	32.50
7.	1.39	39.77	35.50
8.	1.51	41.31	27.00
9.	1.47	37.72	25.50
10.	1.50	39.50	18.00
เฉลี่ย	1.44	41.62	รวม 349.50

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่าการปลูกถั่วผักยาวไร่ค้าง มข.25 ให้ผลผลิตรวม 349.50 กิโลกรัมและขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเฉลี่ยของผักมีค่าเท่ากับ 1.44 เซนติเมตรและความยาวเฉลี่ยของผักมีค่าเท่ากับ 41.62 เซนติเมตร

4.1.7 ผลการดำเนินงานในเชิงต้นทุน

ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ซึ่งถือว่าเป็นต้นทุนในการปลูกถั่วฝักยาวไร่ค้าง มข.25 ครั้งนี้โดยไม่คิดค่าแรงในการดำเนินงาน แล้วนำมาเปรียบเทียบกับราคาขายผลผลิตของถั่วที่ได้ในการปลูกครั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงความคุ้มค่าในการดำเนินการ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการดำเนินงานในเชิงต้นทุน

รายการ	จำนวนหน่วย	ราคาต่อหน่วย		ราคารวม		หมายเหตุ
		บาท	ส.ต.	บาท	ส.ต.	
<u>ต้นทุน</u>						
1. ปูนขาว	20	7	-	140	-	ไม่คิดค่า แรงงาน
2. เมล็ดพันธุ์	3	200	-	600	-	
3. ปุ๋ยเคมี 16-16-8	12	7	-	84	-	
4. ยาFuradan	1	35	-	35	-	
5. ยาForidon	1	30	-	30	-	
6. ยาRonacone	1	25	-	25	-	
7. ปุ๋ยคอก	150	-	50	75	-	
8. ยาฉุน	3	30	-	90	-	
9. ตาข่ายสีฟ้า	5	100	-	500	-	
รวม	-	-	-	1,579	-	-
<u>รายรับ</u>						
ราคาขายถั่ว ฝักยาวไร่ค้าง มข.25	349.50	7	-	2,446	50	ราคาถั่วเป็น ราคาขายส่งที่ จำหน่าย
รวม	-	-	-	2,446	50	-

สรุปผลกำไรจากการดำเนินการ = รายรับ-ต้นทุน = $2,446.50 - 1,579$
 $= 867.50$ บาท * (ราคาตัวผักยาวที่จำหน่ายตามท้องตลาด = 12 บาท คัดกำไร
 ขาดทุนตามราคาท้องตลาด = $(12 \times 349.5) - (1,579) = 2,615$)

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่าการปลูกตัวผักยาวไร้ค้าง มข.25 ให้ผลผลิตที่
 เทียบเป็นกำไรแล้วอยู่ในเกณฑ์ที่สูง (867.50 บาท) โดยไม่คิดค่าแรงจากการ
 ดำเนินงานของนักเรียนและการดำเนินงานครั้งต่อไปน่าจะมีกำไรมากขึ้น เพราะไม่
 ได้คิดต้นทุนในการปรับปรุงดิน (ปุ๋ยขาว 140 บาท) และตาข่ายสีฟ้า 500 บาท

4.2 การอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติปลูกตัวผักยาว
 ไร้ค้าง มข.25 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนฝึกทักษะที่
 เน้นกระบวนการกลุ่มเมื่อพิจารณาถึงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบ
 หลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีค่า 34.29 จะสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนน
 เต็มซึ่งเท่ากับ 32.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการศึกษาเป็นไป
 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการปลูกตัวผักยาวไร้
 ค้างมข.25 ตามแผนการสอนฝึกทักษะที่เน้นกระบวนการกลุ่มสูงกว่าร้อยละ 80 ของ
 คะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การทำงานวิจัยครั้งนี้ได้ผลเป็นไปตาม
 สมมติฐานเพราะผู้วิจัยได้ดำเนินการไปตามแผนที่วางไว้อย่างเป็นระบบเริ่มตั้งแต่การ
 ศึกษาถึงความต้องการของท้องถิ่น ศึกษาหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร การ
 ศึกษาเนื้อหาหรือทฤษฎีเกี่ยวกับการปลูกตัวผักยาวไร้ค้าง มข.25 เพื่อจัดสร้างเป็น
 แผนการสอนขึ้นมาภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และในระหว่างการจัดการ
 เรียนการสอน ผู้วิจัยได้จัดให้มีการปฏิบัติควบคู่กันไป โดยสร้างแรงจูงใจแก่นักเรียน
 ด้วยการกำหนดให้ผลผลิตของการปลูกตัวผักยาวไร้ค้าง มข.25 จะเป็นของนักเรียน
 ทุกคนในแปลงทำงานของตนเองซึ่งการจัดกิจกรรมดังที่กล่าวมา นามาสู่ความสนใจที่
 จะเรียนมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ซึ่งเป็นแนวทางที่กระทรวง
 ศึกษาธิการ (2533) ได้เสนอไว้

เมื่อพิจารณาถึงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดทักษะการปฏิบัติงานที่เน้น

กระบวนการกลุ่มของนักเรียน ซึ่งมีค่า 191.26 จะสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ซึ่งเท่ากับ 176 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการศึกษาก็เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยเองมีความคิดเห็นว่าการที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนมีค่าสูงน่าจะมีสาเหตุมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนครั้งนี้ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติทักษะควบคู่กับการเรียนทฤษฎีในระยะเวลาที่ไม่ห่างกันคือ จัดให้เรียนภาคทฤษฎีเนื้อหาในตอนเช้าและตอนบ่ายเรียนภาคปฏิบัติทำการปฏิบัติทักษะการปลูกถั่วฝักยาวไร่ค้าง มข.25 ซึ่งการจัดให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทักษะในครั้งนี้เน้นให้ทำงานในลักษณะที่เป็นกลุ่ม อาศัยกระบวนการกลุ่มในการทำงาน ส่งผลให้นักเรียนรู้จักการวางแผนการทำงาน สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกันได้มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการทำงาน ทำให้ผลการปฏิบัติงานออกมาดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูศักดิ์ แสนปัญญา (2534) ในระหว่างการปฏิบัติทักษะ ผู้วิจัยได้จัดสร้างแบบวัดการปฏิบัติทักษะในลักษณะมาตราประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อวัดทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนโดยทำการวัดทั้งในด้านการปฏิบัติงานและกระบวนการกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยและช่วยวิจัยได้ร่วมกันประเมินเพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ยอันจะนำไปสู่ความเที่ยงตรงและความยุติธรรมในการให้คะแนน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุตรศรี นารี (2534) การประเมินคะแนนทักษะของนักเรียนที่ทำงานเป็นกลุ่มย่อมมีค่าใกล้เคียงกัน และเมื่อแต่ละกลุ่มแข่งขันกันทำงานตามแรงจูงใจที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของทักษะการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ที่สูง

เมื่อพิจารณาผลผลิตในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งหมายถึงปริมาณน้ำหนักของถั่วฝักยาวไร่ค้าง มข.25 ก็พบว่า สามารถทำการเก็บผลผลิตได้ทั้งหมด จำนวน 10 ครั้ง ได้ผลผลิตถั่วคิดเป็นน้ำหนักรวมทั้งสิ้น 349.50 กิโลกรัม โดยขนาดความยาวเฉลี่ยของฝักถั่วมีค่าเท่ากับ 41.62 เซนติเมตร และเส้นผ่าศูนย์กลางเฉลี่ยของฝักถั่วเท่ากับ 1.44 เซนติเมตร ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในเอกสารเผยแพร่การปลูกถั่วฝักยาวไร่ค้าง มข.25 (สนธิ ลวดทอง, 2536) ที่พบว่า ถั่วฝักยาวไร่ค้าง มข.25 มีฝักยาวเฉลี่ยประมาณ 40-45 เซนติเมตร มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1.43 เซนติเมตร และให้ผลผลิตประมาณ 1,300-1,600 กิโลกรัม/ไร่ ซึ่งเมื่อเราพิจารณาผลผลิตจากการปลูกครั้งนี้ เทียบเชิงปริมาณและพื้นที่ผลผลิตที่ได้ก็สอดคล้องกับข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น จากปริมาณผลผลิตที่ได้นี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าเป็นเพราะการปฏิบัติงานปลูกถั่วฝักยาวไร่ค้าง

มข.25 ครั้งนี้ได้กระทำตามหลักวิชาการ และข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยเริ่มตั้งแต่การนำดินไปตรวจหาค่าความเป็นกรดและด่างเพื่อปรับปรุงดินให้เหมาะสมต่อสภาพการปลูก การกำหนดอัตราการใช้ปุ๋ย ตลอดจนวิธีการปลูกและการดูแลรักษาล้วนคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักวิชาการเป็นสำคัญและสาเหตุอีกอย่างหนึ่งน่าจะมาจากการที่นักเรียนผู้ปฏิบัติงานมีความชำนาญในการใช้เครื่องมือ มีความสามารถในการปฏิบัติงานในลักษณะเช่นนี้ จึงทำให้สามารถปฏิบัติงานตามที่ครูกำหนดได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ (วิทยา ไม้ชาผล, 2528)

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงความคุ้มทุนในการดำเนินการพบว่าจำนวนเงินที่ใช้ในการลงทุนรวมทั้งสิ้น 1,579 บาท หากการเก็บผลผลิตได้ปริมาณน้ำหนัก 349.50 กิโลกรัม คิดจากราคาจำหน่ายส่ง ณ แปลงถั่ว กิโลกรัมละ 7 บาท ได้รายรับ 2,446.50 บาท ซึ่งทำให้มีกำไรจากการดำเนินงานทั้งสิ้น 867.50 บาท แต่เมื่อพิจารณาถึงราคาจำหน่ายปลีกของถั่วฝักยาวไร่ค้ำตามท้องตลาด ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนตุลาคม พบว่าจำหน่ายในราคากิโลกรัมละ 12.00 บาท เมื่อเรานำมาเปรียบเทียบกับจะได้รายรับ 4,195 บาท และคิดเป็นกำไรจากการดำเนินงานทั้งสิ้น 2,615 บาท ซึ่งถือว่าเป็นผลกำไรจากการดำเนินงานที่อยู่ในเกณฑ์สูง อย่างไรก็ตามหากเราจะพิจารณาถึงการดำเนินงานครั้งต่อไปก็น่าจะมีกำไรในการดำเนินงานมากขึ้น ทั้งนี้เพราะไม่ได้คิดค่าใช้จ่ายในด้านการใส่ปุ๋ยขาวเพื่อปรับปรุงดิน การใช้ตาข่ายสีฟ้าป้องกันสัตว์เลื้อยและเมื่อนักเรียนดำเนินการครั้งต่อไป การจัดจำหน่ายด้วยตนเองน่าจะมีความชำนาญเพิ่มขึ้นอันจะนำไปสู่การจำหน่ายได้ราคาที่สูงเมื่อเราพิจารณาถึงสภาพทั่วไปในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาดำเนินการระหว่างเดือนสิงหาคมถึงเดือนตุลาคมโดยบริเวณพื้นที่ในการปลูกเป็นพื้นที่รပ်รง ไม่มีร่ม มีแสงแดดและสภาพอากาศที่พอเหมาะต่อการปลูกถั่วฝักยาวไร่ค้ำ มข.25 และอยู่ใกล้แหล่งน้ำ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมกับการปลูกถั่วฝักยาวไร่ค้ำ มข.25 (สถาบันราชภัฏเลย, 2539) ในระหว่างดำเนินการได้ทำการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช โดยใช้ทั้งสารจากธรรมชาติและสารเคมี อย่างไรก็ตามปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานก็คือ สภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมในช่วงบางโอกาสคือระหว่างวันที่ 20-22 พฤศจิกายน 2539 เกิดพายุดีเปรสชันในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือทำให้เกิดฝนตกหนักและน้ำป่าไหลท่วมแปลงถั่วฝักยาวไร่ค้ำ มข.25 ทำให้เกิดโรครากเน่าระบาดก่อให้เกิดผลเสียหายต่อต้นถั่ว

ซึ่งอยู่ในระยะที่ให้ผลผลิตเป็นอย่างมาก ซึ่งปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขได้สำเร็จและสามารถจัดเก็บผลผลิตถั่วฝักยาวไว้ค้าง มข.25 ได้เป็นอย่างดี

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผลที่ได้รับที่เด่นชัดที่สุดก็คือ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาคำ อำเภออุบลรัตน์ ได้มีความรู้ทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ สามารถเรียนและฝึกปฏิบัติในเรื่องการปลูกถั่วฝักยาวไว้ค้าง มข.25 ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติสูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ซึ่งเป็นเกณฑ์คาดหวังของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ วิชากลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535) ทำให้นักเรียนมีทักษะในการทำงาน อันได้แก่การทำงานเป็น มีนิสัยรักการทำงานและปรับปรุงงานอยู่เสมอ ตลอดจนนักเรียนเองได้รับการปลูกฝังให้เห็นความสำคัญของการนำกระบวนการกลุ่มมาใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะ เป็นทักษะที่ติดตัวของนักเรียนเมื่อจบการศึกษาออกไปเป็นส่วนหนึ่งของสังคม